

დროება

გაგონის უმოკლეს-დღე ორშაბათს გარდა

შანი განსხვავებულია
 დღის ასობით, ასობით, ასობით...
 დღის ასობით, ასობით, ასობით...
 დღის ასობით, ასობით, ასობით...

რედაქცია
 ბელის-მოწერა
 ბელის-მოწერა
 ბელის-მოწერა

ლომის დღესასწაულის გამო ხვალ, ოთხშაბათს გაზეთი „დროება“ არ გამოვა.

ნახევარ წლის ხელის-მოწერა.

გაგონის წლით, ე. ი. 1 ივლისიდან 1882 წლის დამლევამდინ „დროება“

ღირს გაგზავნით 5 (ხუთი) მანეთი

ხელის-მოწერა მიიღება: თბილისში — გალაკინის პრესბუქტში, თ. ავ. კ. კასის სასახლეში, გლეხს ქვემოთ.
 ქუთაისში — ჭილაძეების წიგნის მაღაზიაში.
 ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის ადრესი: **თბილისი, რედაქცია „დროება“.**

ტელეგრაფი

(საზღაპროს ტელეგრაფის სააგენტოს...)

საბერძნული, 17 ივლისს. კული-
 მთის დეპარტამენტის დირექტორ-
 დანაშნა, თ. ლაბანოვ-რას-
 რუსის უღმრესი გენერალის, მო-
 უსტოვიჩის უღმრესი გენერალის, გრაფ
 კოლოდკო-გოშენკო-გენერალის; ნელიდოვი-
 გენერალის.

246,247 და 248 მუხლები დას-
 წესდების ასე შეიცვალა: ხელმ-
 იმპერატორის პირს-იქით შუ-
 სიტყვითი სიტყვებისათვის დამს-
 დასჯება ციხეში დამწყვედვით
 თვემდინ; თუ დანაშაული გაუ-
 ბრძობით არის ჩადენილი — სამის-
 თით; მაშვე, რომელიც არ დააბეზ-
 უბს ამ გვარ დამსჯევს, დასჯება
 დღემდინ დატუსადებით.

ფინანსთ მინისტრი აცხადებს, რომ
 გლეხთ ბანკი 1883 წლის იანვრი-
 დამწყვეტს მოქმედებასა.

ახალ დროებაში“ იწერებან, რომ
 მისი ადამიკა გახსნა და წელს
 იქვე იმედი აქვთ გაჭრებისა.

საბერძნული, 18 ივლისს. გაგა-
 მის სამხედრო მხარის ინჟინერების
 უფროსი ფრანკოვი დათხროვნება სამ-
 ურდიაში და მისი მადგომად დანიშ-
 კიევის ინჟინერების უფროსი
 დამიკოვი.

საბერძნული, 18 ივლისს. 450 ხმის უმე-
 მობით 75 ხმაზედ ნაციონალურ
 უმრავლესობა უთხრა საპარლამენტოს
 კვლევებისათვის გრადი-
 ფრანკის საპარლამენტო სამ-
 ურდიაში დათხროვნის ქაღალდი მის-
 რესპუბლიკის მრეწველს; ამან
 ბოლო, ახალ საპარლამენტოს შედ-
 მდინ ნუ მატარებს თანამდუ-

ერთი საპროპოზიციის სასულიერო უწყებისა

ტელეგრაფი, 19 ივლისს.

ამ ეპოქაში, როდესაც მალა-ყოფ-
 ლად უსამღვდლოდ ეგზარხოსი იოა-
 ნიკე გადადის მოსკოვს და ჯერ არ
 ვიცით ვინ იქნება მის ადგილზე და-
 ნიშნული, ვალად მიგვიჩნია გამოგ-
 თქვით ჩვენი სურვილი, რომელიც
 შეგვიძლია ვთქვათ, არის სურვილი
 აგრეთვე სასულიეროს და საეროს
 ჩვენის საზოგადოებისა. ამას ვალად
 ვრაცხთ, რომ უმაღლესმა უფლებამ
 იკლავს და ახალის ეგზარხოსის და-
 ნიშნის დროს იქონიოს მხედველო-
 ბაში.

საქმე მდგომარეობს მასში, რომ
 უმაღლესი აქაურს სასულიერო მწყემსს
 ლონის-ძიება ჰქონდეს უშუალოდ,
 პირ-და-პირ ადვილად ჰქონდეს კავში-
 რი თავის სამწყსოს სამღვდლოებას-
 თან და ერის კაცთან დარბების და
 სწავლის მიცემისათვის და მეორეს
 მხრით სამღვდლოს და ერის კაცს
 უშუალოდ პირ-და-პირ შეეძლოს
 თავისი გულის ტკივილის მოხსენება
 და თხოვნა რისამე.

იმისთანა უნუგეშო მდგომარეობას
 და სულის სატანჯველს ვერ იგრძნობს
 კეთილი, გულ-შემატკივარი უფლების
 მექონე, მმართველი, გამგებელი და
 მოსაპართლე მწყემსი, როდესაც მას-
 თან მოსულს კაცს პირ-და-პირ, სხვა
 კაცის უშუალოდ ვერ მოუსმენს,
 მისი გულის სიღრმეიდგან ამოსულს
 გრძობასა და სატანჯველს ვერ გა-
 მოარკვევს, ვერ გამოჰკითხავს ყოვე-
 ლის სულის მოძრაობის მიზეზს, ვერ
 გამოარკვევს მის გულის აღსარებას,
 და როდესაც ღონე არა აქვს პირ-და-
 პირ სხვის უშუალოდ ნუგეში სცეს,
 ნაღველს წამალი უშოვოს, სატკივარს
 შეება მისცეს, გზა გაუწათოს გრძო-
 ბიერის ცოცხალის სიტყვით, სარწმუ-
 ნოების სიმკვიდრით, იმედის ნუგეშით
 და სიყვარულის ცეცხლით.

ამ გვარს მდგომარეობაში მწყემსთ-
 მთავარი ძალა მოკლებულია, იარაღი
 ხელში არ უჭირავს და თავის თანამ-
 დებობის მრავალის საგნისათვის მრავ-
 ეალს სამწყემრო მასალას ჰკარგავს
 მართვისათვის, და ძალა-უნებურად
 სხვა გარს მყოფთ მოხელეთ ხელთა
 ვარდება, სხვების მონაწილეობა ეჭი-
 რება იმისთანა საქმეებში, რომლის
 აღსრულება მართლთ, სხვების გაუ-
 რველად, მეტად საჭირო და სასარ-
 გებლო იქმნებოდა.

რომელია ეს ძალა დამახლოვებე-
 ლი მწყემსისა და მწყემსთ-მთავრისა
 თავის სამწყსოსთან?

მა ის ძალაა, ის ნიჭია, რომელიც
 ღმერთმა კაცს მიანიჭა კაცთან დაბ-
 ლოვებისათვის, კაცის პირისა და
 ლბინის გასაგებად, აზრის მისაღებად
 და გარდასაცემად, გაჭირებაში ნუგე-
 შის საცემრად, სიმატლის საქადგებ-
 ლად, ჰეშმართების დასადგენად, კაცთ
 სიყვარულის აღსადგინებლად და ბო-
 როტის მოსახლობლად.

მა ძალა არის ენა, სიტყვა, რომე-
 ლიც შენ პირ-და-პირ გადმოგცემს
 ჩემ გულის-პასუხსა და აზრსა და პირ-
 და-პირ, სხვის უშუალოდ მოლოდ, შენ-
 სას გამაგონებს.

წარმოიდგინეთ ჩვენში უმაღლესი
 სასულიერო მწყემსთ-მთავარი რა
 მდგომარეობაშია, როდესაც სამწყსოს
 ენა არ ესმის და უშუალოდ, მთარგ-
 მნელი კაცის პირით უნდა ისმენდეს
 სამწყსოს გულის პასუხს და აღსარე-
 ბას, და ასმენდეს თავის პასუხს ანუ
 დარიგებას.

ორივე მხარე უკმაყოფილობაშია.
 რათა? და მათა, რომ ისე არა უწყე-
 ბაში, თვით სამსჯავრო უწყებაშიაც
 კი არ არის ისეთი საჭიროება საი-
 ლუმლოების ცოდნისა, როგორც სა-
 სულიერო უწყებაში. ამ უწყებაში
 ყოველივე საგან-კაცის სინილის
 ენება და საცა სინილისია უმთავრესი
 საუფლებელი, იქ საილუმლოება მასთან
 შეზორცებულია და უიმისოდ ყოფნა
 არ შეუძლია. მათი უმაღლესი და
 უდიდესი მხარე მრისტეს სწავლის
 ცხოველმყოფელის სიყვარულისა ამ
 სინილისის და საილუმლოების კავშირ-
 შია.

ამ მშვენიერ კავშირს თავის მწყემს-
 მთავართან მოკლებულია ქართველო-
 ბის სასულიერო და საერო სამწყსო,
 რადგანაც უმეტესმა ნაწილმა სული-
 ერის მამებისამ და ერის კაცებისამ
 რუსული ენა არ იცის და მწყემსთ-
 მთავარმა ქართული. მაშა სადამე სი-
 ტყვიერი პირ-და-პირი გულის პასუ-

ხის ცოდნა ყოველად შეუძლებელია მათ შორის.

ღარჩნდილა ორი საშუალება: მთარგმნელი მოენე და წერილით არზა.

მთარგმნელი რომ ვერ აღსარულ-
 ლებს პირ-და-პირ თქმულის გადაცემ-
 გადმოცემას, ეს ყველასთვის გასაგო-
 ნია. შოველ სულის ტანჯვას, ყო-
 ველს სიტყვის ძალას, ყოველის აზ-
 რის ფეროვნებას ჰკარგავს თარგმნა.
 შულითგან ამოსული სიტყვა რასაც
 მოკლედ გააგებინებს, იმას ვერა თარ-
 გმანი ვერ გადასცემს არამც თუ ლა-
 პარაკის დროს, თვით წერის დროსაც.
 პირ-და-პირ ლაპარაკში გამოთქმული
 აზრი და გრძობა, რამდენს კითხვასა
 ჰბადებს და რამდენს წერილმანს და
 დიდროს მხარეს აჩვენებს მსმენელსა?
 სიტყვა პირ-და-პირ ნათქვამი გამოიწ-
 ვებს სიტყვასა და კითხვასა; კითხვა
 სხვა კითხვასა ჰბადებს და მცირეს
 ლაპარაკში ბევრი ძვირფასი რამ აღ-
 მოჩნდება მწყემსთ-მთავრისთვისაც და
 სამწყსოს მღვდლისა და ერისთვისაც.

როდესაც შუაში მთარგმნელია, აქ
 მხოლოდ ფორმალური მხარე ჩანს და
 მხოლოდ სველეთი, უზოარყო სველე-
 ტა საქმისა. წინ ცოცხალი კაცი
 სდგას, მისგან მწყემსთ-მთავარს მარ-
 ტო ორიოდ აზრის და ორიოდ გრძო-
 ბის ნაწილი ესმის და არა სრული
 აზრი.

მასუკან კიდევ, ეს დაბეჯითებით
 უნდა ვსთქვათ, მრავალნი სამღვდე-
 ლონი და ერის კაცნი ერიდებიან
 შუა კაცს და მრავალს სათქმელს,
 რომელიც მხოლოდ პირ-და-პირ შე-
 ეძლოთ მართლთ-მართო მწყემსთ-
 მთავრისთვის გაენლოთ, მრავალს საი-
 ლუმლო საქმეს ვერ ბედვენ უშამდგო-
 შლის მთარგმნელის პირით გადაცემა-
 სა. მა მუნებითი გრძობაა კაცი-
 სა.

მეორეს მხრით უმეტესად დარ-
 წმუნებული ვართ, რომ მაღალის გო-
 ნების მექონე მწყემსთ-მთავარი შევი-
 წროვდება მთარგმნელის აზრით გა-
 მოჰკითხოს სამწყსოს მღვდელს ანუ
 ერის-კაცს რომელიმე საილუმლო მხა-
 რე, რომელიც იქნება ძალიან საჭი-
 როა საცოდნელად და საქმის ასახსნე-
 ლად.

ამ გვარად მთარგმნელი შუა კაცი
 ვერასოდეს ვერ იქნება მწყემსის და
 სამწყსოს საკავშირო ღონედ და ძა-
 ლად, რომელიც სამსახური მხოლოდ
 პირ-და-პირ ორთა შუა ცოცხალ სა-
 უბარს შეუძლია.

ამაზე ნაკლებს სამსახურს უწევს
 წერილით მოხსენება, თხოვნა და სა-
 ჩივარი.

შველამ იცის რომ ჩვენში არსების წერა ჭირსავეთ ეჯავრებათ; ჯერ ერთი, ხარჯი უნდა, სანდო კაცის ძებნა, რომ ნამდვილად თქვენი სათხოვარი და საჩივარი დასწეროს; და გამოცდილი იყოს. ამ თვისების კაცის მოძებნა ადვილი არ არის, რადგანაც ხარჯი მოსდევს. საერო საქმეებში თუ ასე ძნელია, სასულიეროში მეტისმეტად უფრო უძნელდებათ, მეტადრე მღვდლებსა. საოდნასთან, კანონების შესწავლასთან სანდო კაცებს ეძებენ დიდის გამოკითხვით, დიდის სიფრთხილით, დიდის ხარჯით და ქრთამებით, რომ მოჩივრის საიდუმლო არ გასცეს და სამუდამოდ თავი არ გაიფუჭოს. ეს გარემოება ძალიან აფუჭებს სამღვდლოების ხასიათსა და არსების მწერლების მონათა ხელს. ხასიათის წახდენა არსების წერით მერე ისეთ სენად ხდება, რომ მთელი დასი ჩნდება მამბებლარ მწერალთა და მოჩივართა, რომელნიც არც სასულიერო მთავრობას ასვენებენ, არც მის ხელქვეითთა უკალმო ღვდლებს და არც თვით მრევლს.

ამას გარდა არზაშიაც, როგორც მთარგმნელთან საიდუმლოებას ვერ აცხადებს, ვერ გამოასტუმროს ყოველ თავის გულის პასუხს. საზოგადოდ რაღა თქმაა საქმეზე, რომ არზათ უბრალო ფორმალურის თხოვნის ან საჩივრის მეტს ვერას აკოადინებს კაცი მწყემთ-მთავარსთ.

ასე გაძნელებულია მღვდლო-მთავრისათვის თავისის სამწყსოს მოხსენება თავისის საქმეებისა მწყემთ-მთავრისადმი. მართის სიტყვით პირდაპირი ცოცხალი კავშირი მოსპობილია.

რამდენადაც შევიძელით ამ სიძნელის გამოხატვა, აქ გამოვსტყვით იმ განზრახვით, რომ ეს სიძნელე აცილებულ ექმნას მომავალ მწყემსთ-მთავარს და მიეცეს ღონის-ძიება, რომ სამწყსოსთან პირდაპირი კავშირი შე-

ედლოს ყველის შუამდგომლობის მომორებით. მა კავშირი, ნტიდრო კავშირი იქნება მაშინ, როდესაც საქართველოს ეგზარხოსი სხვა ღირსებთა შორის იქმნება უეჭველად ქართულის ერის კარგი მცოდნე და მოლაპარაკე, ქართველობის ხასიათისა და საქართველოს ისტორიისა და ეკლესიის მცოდნე.

დღიური

პეტერბურღის გაზეთებში იწერებოდა, უმაღლესს მთავრობას სჯა აქვსო, რომ რუსეთის ქვეშევრდომ თავდაზნაურთ, ჩინოვნიკებს, სამღვდლოებას და საზოგადოდ ყველა იმ წოდების პირთ, რომელნიც ღვდმდინ არაერთარ სახელმწიფო ხარჯს არ იხდიდნენ, გადასახადი დაეღვათო ხაზინის სასარგებლოდო. მითო მამაკაცზე წელიწადში მანეთი იქნება დადებულიო.

არ ვიცით—რამდენად ნამდვილია ეს ამბავი...

ქავეკასის მთავარ-მმართველი თ. ღონდუკოვ-პარაკოვი 16 ამ თვეს საღამოს დაბრუნდა ტფილისში დასაუღეთ საქართველოს მოგზაურობიდან და ტფილისიდან პირდაპირ ქოჯორში წაბრძანდა საზაფხულოდ. მთხოვნელებს მთავარ-მმართველი ტფილისში კვირაში ერთხელ მიიღებს ოთხშაბათობით, დილის 9 საათად, სასახლეში.

მაზ. „ქავეკაში“ დაბეჭდილია ოფიციალური მოხსენება ბ. მუთაისის დუბერ-ატორის. წლებადელ მოსაყლის თაობაზე; ამ მოხსენებრიც ვტყუაბულობთ, რომ მუთაისის გუბერნიამი, რაკისა და ლენხუის მაზრებს გარდა, წელს ყველგან კარგი მოსაყალი ყოფილა ნამუშევრისა და ბალახისა. რა-

კაში და ლენხუში კი და განსაკუთრებით სენეთის საპრისტაოში, ცუდი ამინდების გამო, იმდენი ჭირნახულის მოსაყალის იმედიც არ არისო, რომ ხალხს ეყოს წელსაო.

მზის „ნოვოე შრემიას“ 2286 №-ში დაბეჭდილია მეგენი მარკოვის „ქავეკასის წერილების“ გაგრძელება. ამ წერილში ავტორი თავის ჩვეულებრივის ცოცხლის კალმით აგვიწერს ჩვენს დედა-ქალაქს—ტფილისს.

მოგვყავს ზოგიერთი ალაგები ამ სტატიიდან:

„მასაკირველად უყვარს ქართველ ხალხს ქეიფი და მოსვენება: ნემცეების კალონით მუშტიდისაკენ რომ მიდინარ, თითქმის ყოველ ნაბიჯზე ხედავ ბაღებს თუ დუქნებს და თუ სამიტიტოება, სადაც უანგარიშო ხალხი დამსხდარა და ქეიფობს, ყველგან სიმღერა და ზურნა, ყველგან ღვინის სმა და ფუტების ფანტვა.

„მს მოქეიფე და ფულის მფლანგავი ხალხი მდიდრები უსაქმო ხალხი კი არ არის: ესენი არიან ხელონები, წერილი ვაქრები, მშრომელი ნაწილი ტფილისის მცხოვრებლებისა.

„შეშხედეთ ამათი, რა უღარდელად, რა წრფელის გულით ქეიფობენ და ატარებენ დროებას. იქნება ვაჭიკოტო ამ ხალხის ამ გვარი ცხოვრება, მაგრამ ამასთანავე შურიანის თვალთ არ დაუწყეთ ყურება ამით უზრუნველ ცხოვრებას.

„შეშხედეთ—რა თავისუფლად, რა არხინად სხედან და მღერაინ, სმენ, ბასობენ, მახელობენ, მახრობენ, ცინინ. იგინებან. მა შეე-თვალა, მხენე, რაინდი, თავისუფლად გამოხმედვარე ხალხი—უბრალო მუშები, წერილი ვაჭრები და მოსამსახურეები კი არა, ილაც დიდი კაცები გვგონებათ, ისე არიან ჩაცმულნი და ისე მედიდურად გამოიყურებიან...“

მარაა და იმრგვლიე წარწერილია თხრილად:

„სახელითა ღვთისათა მე მტრემ ევისკოპოსმან დაეღვე ალაბად ბაბრიელ გ-სა ყველაერსა.“

ძარის ზემოდ სხვა კარისავეთ გამოღებული კანკელი არის გვონებ მნათის სანთლის გასასყიდად; ამათ შუა აწერია.

„პარასკევი დღესასწაული წმინდათა მთავარ-ანგელოზთა დაეღვა ბიორგი ღვთის მსახურ მეფესა სრული, ვინ შეცვლოს კრული არის ამით ხატითა და ჩემითა ჯვართა. ძრისტე შეიწყალე სული ბაბრიელ გ-სა ამინ.“

ამის ქვემოლ აწერია კიდევ ჭრილის ასოებით.

„სახელითა ღვთისა მე იოანე ეფისკოპოსმან დაეღვე დღე აღესებაი ალაბად მაჩე მრისთავისა, ვინ შეცვალოს კრული ამით ხატითა ჩემითა ჯვართა.“

ქვემოლ თხრილი ასოებით აწერია: „სახელითა ღვთისათა მე ზოსიმე ეკ (ევისკოპოსმან) შეემოსე საკურ-

მეორე ალაგები... „მასაკირველად... თველებს არისტოკრატიული... სეხულებს დემოკრატიულ ხასიათთან. ხშირად შეხედებით ძველის, მოჩინილის გვარის თავდას ან ურს, რომელიც მოსამსახურედ, მრეულად გამხდარა; ამ ხელობას არ თავილობს. მხოლოდ საქართველოში შეიძლება შეხედეს კაცი მთანა ტიპს გადემოკრატიულ არისტოკრატიისას და გარისტოკრატიულ დემოკრატიისას. მაგრამ, თუ ვაგვირათ ღმერთი და რამე შეურაცყო მიაყენეთ ამ კეთილშობილ-მზარულს ანუ ლაქიას, უნდა იცოდეთ რომ იმის მედიდურობას სამსლოვარ იქნება, მოგკლავს ან თავს შემოგაკლავს თავის ღირსების დამცირებისათვის...“

ჩვენ გვაცნობებენ, რომ საცილო ტყეს ცეცხლი ეკიდებო.

„დროების“ კორექსიონი

ახალ-სენაპი, 9 აგვისოს. 7-ს ამ თვეს ჩვენს დაბაში ჩამობრძანდა ქავეკასის მთავარ მმართველი თ. ღონდუკოვ-პარაკოვი. მრდი დღით წინად აქვე შეიკრება თითქმის მთელი სენაპის მარის თავდაზნაურობა და დიფო მოლაპარაკება იმის თაობაზედ, თუ რა და რა საქმეობებზედ უნდა მიერთვით მისთვის ქალაქი. თავდაზნაურობამ ერთხმად გარდაწყვიტა შედეგი სათხოვრები:

1) მთხოვოს მისს ბრწყინვალეობა, რომ რაც შეიძლება მაღე დამტკიცებულ იქმნას იმ თავდაზნაურთ ღონსება, რომელიც უკვე განხილულა გრაფ. ლევაშოვის დროს შემდეგ კომისიისაგან და ამასთანავე დადგეს ხელ-ახალი კომისია განსახილულად დარჩენილ თავდაზნაურთ ღონსებისა, რადგანაც ამ მხრით, სხვა რომ-

თხვეული ბარძიმ ფეშხუმი ჯვარი შევამკვე ხატი ღვთისაი ხელითა ღვთისათა დაუღვე სალოცავად ეკლესიანთა დიკონის შესანლობად ხ წმიდა საბასა შემწეობით რბ, ხატთა ვინ შეცვალოს“.

მნათის სამყოფ კარის კამარა აწერია მრგვლად:

„ძრისტე შეიწყალე სული მოლზნისა ამინ.“

ამის ქვემოლ:

„სახელითა ღვთისათა მე ბაბრიელ ეფისკოპოსმან დაეღვე ალაბად ბაბრიელ პარასკევი მოლოზნისა დღესასწაულ წმიდათა მღვდელთა მოძღვართა სრულეებითა არ გარდახდოს სრული ავტკრულა ამით ხატითა ჩვენითა ჯვართა.“

ქვემოლ ქვემოლვე აწერია:

„სახელითა ღვთისათა მე ბრიელ ეფისკოპოსმან დაეღვე ალაბად ღვთისათა მღვდელთა მოძღვართა სრული ამით ხატითა ჩემითა ჯვართა.“

„დროების“ ფელტონი, 20 აგვისოს

ჯავახეთიდან

არხელდგეგური შენიშვნება.

ბავლილ წელს ტუმურდოს ეკლესიის აღწერა მრთელი რომ ვერ მოვასწარ, დავიბრდი პატივცემულთ „დროების“ მკითხველთა მომავალ მარჯვე შემთხვევასა შესრულება მისი. ახლა რა შევიძელ ხელ-ახლავ ვავლა და აღწერა ყოველი წარწერებისა, სასარგებლოდ ესთვლი მოვიყვანო აქ თვითოველად.

ეკლესიის აღმოსავლის მხრით გარედგან მალლა სისხლის ფერის ქეით ჩაწყობილია ჯვარი; მის ქვემოლ კანკელი და ყვავილებში ოთხ მახარებელთა: მათისი, მარკოზისა, ლუკასი და იოანეს სურათნი, გამოყვანილი ანგელოზნი, ლომი, ხარი და ორბი. აქ აწერია ჭრილი ხუცურის ასოებითა:

„ძრისტე შეიწყალე იოანე ევისკოპოსი ამისა მაშენებელი დღესა მას.“

სამხრეთის მთავარ კარზედ არის მშენიერი ჩოქურთმები კარის ქუდად და მას თავს აწერია ჭრილი ასოებითა კიდევ.

„შეწვენითა ღვთისათა. იოანე ევისკოპოსმან დასდვა საძირკველი ამის ეკლესიისა საფართოა ჩემ ცოდვილისა... სოცარისასა ლეონ მეფისა სხედდენ ქორონიკონსა.“

ამე ქულის ქვემო გვერდსა თითო-ორალობით ნელ-ნელა მატებით ასოებისა აწერია: „სდათამასა დღესა შაბათსა... მთავრისა ერისთაობასა ზვადისასა ესე ბალავარი მ-ნ დადვა ქრისტე შეწვიე მონასა შენსა ამინ.“

ამავე ქულის ზემო გვერდსა ამე ნაირადვე წერილ-წერილად ჩაყოლებითა აწერია:

„წმიდაო ეკლესიაო შენ იმეოხენილ ყოველნი მაშენებელი შენნი დღესა მას სასჯელისასა დაიფარენ და შეიწყალე გლახაკი ბიორგი ლოცვისა... მათ მისიანთ.“

ამ კარის ქულის ქვაზედ ზემოდ კა-

რომ მასწავლებელი სამეგრელო მოკლულა ერთ უმთავრეს პრივილეგიას, რომელიც მიანიჭა ხელმწიფე-საბურთაბო საზოგადოდ ყველა თავდასაზრდას (თავდაზნაურების მონაწილეობის მიღება);

2) რადგანაც მთელი სამეგრელო მოკლულა სწავლა-განათლებას და სიღარიბის გამო მას არ შეუძლია გაგზავნას თავიანთი შვილები მთელსა და ტფილისში გასაზრდელად, ამისათვის გაიხსნას სამეგრელოს რომელიმე შუა გულში პრაგმატიზმი; ამ პრაგმატიზმის ხარჯად, დანიშნოს სარგებელი მათსი მანეთისა, რომელიც მეგობრებს აქვთ შეტანილი პრიკაზში რომელიც შესდგა გლეხების ფუტუბის სარგებლიდამ (2%); დანარჩენი ხარჯი კი მთავრობამ იღვას თავის თავზე;

3) რადგანაც სამეგრელო ერთობ მოკლულა ქურდობისაგან და ამისათვის მთელი ვერც პოლიცია და ვერც სხვა რამ, ამისათვის მიეცეს ხელისუფლებას უფრო მომეტებული ძალა, იმისთანა ძალა, რომელსაც ქმნიდეს ცოტადენიცა ოფიციალური ხასიათი.

ამ მესამე მუხლმა გამოიწვია ახალი უმთავრესი მასწავლებლისა: მისი აზრი არის, ბრძანა მან, რომ მთელი ასე შეიცვალოს: თუმცა ვერც (თავდაზნაურობა) არა ვართ მოკლულნი სენაკის პოლიციის მფარველობას (!), თუმცა ის დიდ ენერჯისა (!) იჩენს ქურდობის მოსასობად მაგრამ მაინც კარგი იქნება, თუ ვერც-თავებს უფრო მომეტებული ძალა მიეცება. როგორ მოგწონთ, ეს შენიშვნა პოლიციის მხრით. ეს მუხლი სწორედ ამნაირად შეიცვალა, არა იმიტომ რომ ეს თავდაზნაურობის მოსწონებოდეს, არამედ იმიტომ,

მათს ზემო ამჟამის გვერდზედ აწერია: „დიდისა შაბათისა ალაპი მამანტისა მისიან აგლსთსა ვინ შეცვალოს მთელი ღთის პირითა“.

მარად ამისა ერთი წარწერა იყო მასწავლებლის კარის დასავლის ამჟამზედ და თავი მეტად წახოცილ იყო და არ აწერია.

მა წარწერანი ეკუთვნის ლეონ ლეონს ალგებულ ეკლესიასა იონი ეკლესიის კაპოსის გაგეობითა. სჩანს ამ დიდ ეკლესიის შენებაზედ დიდი მონაწილეობა უნდა ჰქონოდა მანე მისისა. საძირკველი თუ ლეონ მეფის დასავლით დაწებულა, სისრულეში მოყვანა და მომეტებული წარსაგები უნდა ყოფილიყო. ამას ამტკიცებს ალგების დღე (ალდგობა) რომ ალაპად განუწყვებიათ. აგრეთვე თავიანთი მისთავი ზვიადიცა შესანიშნავი პირია იმ დროისა. ვკონებ ეს ზვიადი უნდა იყოს, რომელიც მონაწილეობდა ივენს „მართლის ცხოვრებაში“. რა გარდაიცვალა ბ. გრატი III თაოსკარსა, წარმოიღო გვამისი მართლთავე-ერისთავებან ზვიადი და დამარხა ბედიას სვდ. 213 გ.

რომ მასწავლებელი სამეგრელო მოკლულა ერთ უმთავრეს პრივილეგიას, რომელიც მიანიჭა ხელმწიფე-საბურთაბო საზოგადოდ ყველა თავდასაზრდას (თავდაზნაურების მონაწილეობის მიღება);

ამის თაობაზე მე დავესწავრი საინტერესო საუბარს ერთ ჯგუფაში, სადაც 20—30 თავდაზნაური იყო თავ-შეყრილი: „ბატონო, ამბობდა ხმა-დაბლად ერთი თავადიშვილი, თითო საჩუკარი თითქმის ყველას გვაქვს მომხადებელი პოლიციაზედ, მაგრამ რად გინდა? ბახეას (მასწავლებელი) რომ ჰკითხო, შეგურიშვილი კარგი კაციო, ის ყოველ საქმეში პატიოსნად ირჯება, მოდი და შეიტანე შენ საჩუკარი, ბახეა ხომ დაგემდურა, თუ გაგიგო!“

მე—4 სათხოვარი მდგომარეობს იმაში, რომ რაც შეიძლება მთავრობამ დაუჩქაროს გაძივნას, რადგანაც გაუმიჯვნაობა დიდ შფოთს, დავიდარბას და მტრობას ბაღებს ჩვენს ქვეყანაში.

მე—5 სათხოვარი კი ღმერთმა შეინახოს! ეს სათხოვარი მდგომარეობს იმაში, რომ მასწავლებელი ცენტრი გადაიტანონ ახალ-სენაკიდან სხვაგან; მაგრამ სად? მით პარტიას უნდა ბანძაში, მეორეს—ძველ-სენაკში, მესამეს—ნოსირში და მეოთხეს კიდევ უკეთეს ალაგს—ზორდში, ესეც შენიშვნისადაა; ვნახოთ რომელ ერთს დაიჭირენ...

მთავარი-მართებელი მობრძანდა ახალ-სენაკში ნაშუადღევს პირველ საათზედ. სტანციასზე მას დახვდა დიდი გროვა ხალხისა და მოხელეები. თავადი გამოვიდა ვაგონიდან და სალაპი მისცა ხალხს. ჩამოიარა პლატ ფორ-

ლეონ აფხაზთა მეფის ცხოვრება ჩვენ გარკვევით არა გვაქვს; გარნა რაც გვაქვს სულ მცირედი, ისიც ბრწყინვალე ასოებით არის აღწერილი. ლეონ მეფე იყო ძე ბიორგი მეფისა, რომელსაც ხშირი ომ-ბრძოლა ჰქონდა ძახეთისა და მისი მიდამოებისათვის ძვირივე შორიკოსთან. ეს რასა ვკითხულობთ:

„ქალად გაგზავნა ლაშკარი თვისი ბიორგი მეფემან და ძე თვისი ლეონ უჩინა წინამძღვრად. მოვიდა და მოსწვა ძახეთი და მასვე ლაშკრობასა შინა მოართვეს ამბავი მცველებისა დიდისა და ღეთის მოყვარისა ბიორგი მეფისა. მაშინ მოუწოდა ლეონ ძვირივე შორიკოსსა (შორიკოსსა უნდა იყოს), რომ მეფის მონაცვლის წოდებასავით იყო, და შეკრბეს ბახაღეთის ტბის პირსა თვითო ცხენოსნითა და იუბნეს დღე ერთი ვიდრემდის განუტყდა მიცვალებამამისა თვისისა და აკიდა სიყვარული და უქადა ძისა მისისა სიძობა და ვითარცა ესმა ესე ძვირიკეს, გარდახდა ცხენისაგან თავიანთსა მთავრითა და მისცა მალღი... შეიქცა ლეონ და

მასვე, მიიღო თხოვნები, ზოგიერთებს გამოელაპარაკა და ამ-ს შემდეგ მიეშურა ქალაქისკენ; შესავალში მას დახვდა მოქალაქეების დეპუტაცია პუროით და მარტო.

აქედან წაბრძანდა ფაქტონითნორმალური სკოლის ეზოში, სადაც იყო გამართული სასადილო სტოლი. დიდი ხალხის გროვამ სულ „ურას“ ძახილით გააყოლა ის ეზომდის. აქ კი ტრიუმფის არკის იქით, თვით ეზოში თავადს დახვდა ორ წყებელ ჩარახმული თავდაზნაურობა თავის წინამძღვრობით. შოში შესვლისათანავე წინ წამოდგა 90 წლის ბახეა შალავა, მიესალმა მთავარ-მმართველს და უთხრა სიტყვა ქართულად, რომელშიაც გამოიხატებოდა სიხარული იმის ჩვენს ქვეყანაში დანიშნვას, იმის აქ ჩამობრძანებაზედ და იმედი, რომ ის ეცდებამ ქვეყნის გაბედნიერებას. ამაზე თ. ლონდუკოვ-პორსაკოვმა შემდეგი პასუხი მისცა:

„—მე სულით და გულით პატივს ვცემ მთელი საქართველოს თავდაზნაურობას და კერძოდ თქვენსას. მოველ ღონის-ძიებას ვიხმარ, რაც კი შეიძლება ჩემის მხრით, წინ წავეყვანო და კეთილი მოუვლინო, ჩემ საყვარელ ძაკასისა, და მაშასადამე თქვენც. ამაში მე თქვენ დაგარწმუნებთ თავის დროზედ საქმით და არა მარტო სიტყვით.“

ამის შემდეგ მოსმინა ზოგიერთი იმ სათხოვართაგანი, რომელნიც ჩვენ მოგვხსენიებთ ზევით. სხვათა შორის პირველს სათხოვარზე, ესე იგი, თავდაზნაურობის ღირსების დამტკიცებაზე და გარკვევაზე, აი რა უპასუხა წინამძღვრობის:

„—ძირეფ ვსწუხებარ, რომ ეს საქმე ასე დარჩენილა ამდენხანს; დაწვრილებით გაეიგე ამ ამბავის ასა-

ეუფლა მამულსა და სამეფოსა თვისსა, რამეთუ მაშინვე მთავიდა აფხაზეთად.“

„და განადიდა ღმერთმან მეფობა მისი მსგავსად მამისა მისისა, რამეთუ იყო იგიცა ღეთის მოყვარე და სავეე ყოველითა კეთილითა. ამან აღაშენა ეკლესია მოქვისა და შექმნა საეპისკოპოსო საყდრად აკურთხა და განასრულა ყოველითა განგებითა და ვითარ ეუფლა მამულსა თვისსა ალასრულა ალტქმა თვისი და მისცა ასული თვისი ძვირიკე შორიკოსის ძესა. შემდგომად მცირედისა მოკვდა-რა ასული ლეონისა, კვალად იწყო მტერობად ძვირიკე შორიკოსისა და ძებნა ძახეთისა. ბაილაშკრა სპითა დიდითა, ჩაღვა არაგვის პირსა, ასწყვიტა მუხნარი, ხერკი და ბახაღეთი, მასვე ლაშკრობასა შინა დასწეულა, შეიქცა გარე და მოკვდა.“ (203. გვ. „მართ.-ცხოვრ.“)

ამ დიდს ეკლესიას მოკიდული აქვს რამდენიმე კამარელებით სრია თუ სტოვა, 60-ოდე ფეხის სიგრძით, და ამის განგზავნა დიდრონის ასოებით აწერია:

„... მარამ დედოფალი აღეშენა

ვალ-დასავალი, ისიც შექმნილ მონაწილეობის გამო მოიშალა. მთელი იხილა თქვენი თავდაზნაურობის ღირსებას, მაგრამ ახლა ამას თავი დავანებოთ. მე თქვენ ალგით-ქვამთ შემდეგ: ამ მოკლე დროში მე წარვადგენ პეტერბურღში დასამტკიცებლად იმ თავდაზნაურობა სიას, რომელნიც უკვე განხილულნი არიან; რაიცა შეეხება დარჩენილებს, იმათათვის მე გავხსნი დეპუტატთ შეკრებილებას, სადაც თქვენ გნებავთ: გინდ ახალ-სენაკში, გინდ ზუგდიდში, ერთი სიტყვით, სადაც თქვენ უფრო გვახლოვებთ.

მეორე სათხოვარზე (პრაგმატიზმის გახსნაზე) თ. ლონდუკოვმა ბრძანა, რომ ის ამ საქმეს უფრო გულ დასმით და დაკვირვებით განხილავს ტფილისში, ასე უტყდა პასუხის მიცემა შეუძლებელიაო.

ამის შემდეგ მთავარ-მმართველი მიიწვიეს სუფრაზე, რომელიც იყო გამართული თავდაზნაურობის ხარჯით. ამბობენ, სულ სამი ათასი მანეთი შეგროვილაო თავდაზნაურობისაგან ამ სადილისთვის. მაგრამ რად გინდა? მართი იმისთანა ოანი მოიგონა ჩვენმა განთქმულმა პოლიციამ, რომელიც იყო სადილის მოთავით, რომ სამი ათას მანეთად კი არა სამ მანეთად არ ღირდა მთელი სადილი! წარმოიდგინეთ ბ. მასწავლებლის რჩევით ერთი საზოგადო სუფრა კი არ გაშალეს, როგორც მთავარ-მმართველისათვის, ისე თავდაზნაურობისთვის. „არაო, იფიქრა ჩვენმა პოლიციამ, მართალია, ერთიანი სუფრა უფრო სასიამოვნოა, როგორც მთავარ-მმართველისთვის, ისე თავდაზნაურობისთვის, მაგრამ რომ ღმერთი გასწყურეს და გამოჩნდეს თავდაზნაურობაში იმისთანა ორატორები, რომ და-

შვეტი ესე მეფობასა მათსა მღვდელთმოდღარებასა ზოხიმე ქუმურდელი-სასა“.

ამ სვეტის დასავლეთის კარის ქულის ქვაზედ ჯვარი გამოსახულია შუა და ჯვრის აქვთ დაღმა ნაწერია:

„... ნგლედს მიქაილს შეუნდოს“.

იქით ჯვრის დაღმა აწერია:

„ზოხიმე ქუმურდოელსა შეუნდოს ღმერთმან“.

ჯვრის შუა აწერია:

„... ძედელი მეორედ აღმშენებელი შრისტინა მეცხედრე მათი“.

ჯვრის ზემოდ:

„... ჰყავ ორთავე: შორის პატრონი მლისბალ და... მარის ძენი მათნი და ასულნი მათნი“.

ეს ქუდიც მომტკრეულია, როგორც გარნეზის წარწერაცა ახლა ეს კამარელები დიდ ეკლესიის გარედ აღვიღებრივ სომხებს ეკლესიად აქვანან; მხოლოდ შუა ნაწილი და აქეთ-იქით ოთანებია, სჩანს საეკლესიო ავეჯი თუ უწყევიათ.

(დასასრული შექმნა)

გვამინოს, მაშინ?.. მაშინ ხომ დავი-
ლუბენით! არა, ორი სუფრა სჯობია,
ერთი პატარა სუფრა თავად ღონდუ-
კოვ-ძორსაკოვისთვის და მისი მხლებე-
ლებისთვის, და მეორე სუფრა თავად-
აზნაურობისთვის, მაგრამ რაც შეიძ-
ლება მოშორებით, რომ რაც უნდა
იყვიროს რომელიმე აზნაურმა—ორ-
ტორმა, თავადმა ვერცფერი გაიგო-
ნოს“.

მართლაც ესე მოხდა: მთელი აზ-
ნაურობა ღობის კიდეში ეყარა; ეს
ბევრმა იწყინა: ჩვენ საკმელად კი
არ მოგსულვართ აქაო და მიატოვეს
სუფრა. დიდი მოწყენაც აყო.

ერთი აზნაურთაგანი.

თვილის საგაზრდო

ავატმეოფები მიიღესან დილის რვა
საათიდან თორმეტ საათამდის.

არ შაბათს გარაფეინი და ლი-
სიცევი—შინაგან ავატმეოფობისა; კელ-
დიში სიფილისტიკური და სირურგიული
ავატმეოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის,
ქალების და ემწვილების ავატმეოფობი-
სა; ბასუკვი ძარღვების სისუსტის და ში-
ნაგან ავატმეოფობისა.

სამ შაბათს. მინკეინი—სირურ-
გიული ავატმეოფობისა; ლისიცევი—
შინაგან ავატმეოფობისა; კელდიში—სი-
ფილისტიკური და სირურგიული ავატ-
მეოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქა-
ლების და ემწვილების ავატმეოფობისა;
ბასუკვი და დანიელ-ბუკოვი—ძარღვების
სისუსტის და შინაგან ავატმეოფობისა.

ათ შაბათს. ლისიცევი და მი-
რმანოვი შინაგან ავატმეოფობისა; კელ-
დიში—სიფილისტიკური და სირურგიუ-
ლი ავატმეოფობისა; ბასუტოვი—ბუ-
ბიაობის ქალების და ემწვილების ავატ-
მეოფობისა; ბასუკვი—ძარღვების სისუს-
ტის ავატმეოფობისა.

ხუთ შაბათს. ლისიცევი—შინაგან
ავატმეოფობისა; კელდიში—სიფილის-
ტიკური და სირურგიული ავატმეოფობი-
სა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და
ემწვილების ავატმეოფობისა; ბასუკვი—
ძარღვების ავატმეოფობისა.

შარს სეკეს. მინკეინი—სირურ-
გიული ავატმეოფობისა; ლისიცევი, მი-
რმანოვი და დანიელ-ბუკოვი—შინაგან
ავატმეოფობისა; კელდიში—სიფილის-
ტიკური და სირურგიული ავატმეოფობი-
სა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და
ემწვილების ავატმეოფობისა; ბასუკვი—
ძარღვების სისუსტის ავატმეოფობისა.

შაბათს. ლისიცევი—შინაგან ავატ-
მეოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკურ-
ი და სირურგიული ავატმეოფობისა;
ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და ემწ-
ვილების ავატმეოფობისა; ბასუკვი—ძარღ-
ვების სისუსტის ავატმეოფობისა.

განსხვადებანი

ინგლისის მალაზიაში ახლად მი-
ღებულნი დიდ ძალი ჩაი პირველი
მოკრეფისა 30% უკეთესი, ვიდრე

სხვაგან. იქვე იხილეთ: ზარუსინა 40
კაპ. დაწყებული; სტაქნები, ბაკლები
10 კაპ.—დამ; პანდოსები 5 კ.—დამ,
მურაბა და ალბომები ნახევარ ფსად
და სხვ. (100—98)

მიცვალებულის შენახვა

(ბალხამით გაკეთება)

ახლად მოგონილის სისტემით, გვამის
გაუჭრელად, სისხლის მიღებაში წამლის
შეყვებით. ისეთ წაირად შეინახება მიც-
ვალებულის გვამი, რომ რამდენიმე კვი-
რისა და თვის განმავლობაშიც არ გა-
ფუჭდება.

ფასი 40 მანეთიდან 120 მანეთამდე.
ბალხამის საშუალების გარდა, უინუ-
ლითაც ვაკეთებ მიცვალებულის გვამს.

ფასი 15 მან. 25 მანეთამდის.

ადრესი: ზარამის მოიჯანადრე ქა-
დურინი, ვორანტოვის წყლის-ნაპირა
ქუჩაზე. (3—1)

გოსამზადებელი სკოლა

ე. თ. დოღოვოვ-საბუროვისა

ამ ფამად გადატანილ არის ძონსუ-
ლის ქუჩაზე, სლინკოს სახლებში, №
14. სწავლა და მიღება ყმაწვილების
ორივე სქესისა გრძელდება. სრული
პანსიონერები იხდიან თვეში 40 მან.,
არა-სრული 25 მან.; გარედამ მომ-
სვლელი ყმაწვილები 8 საათ.—1
საათ.—6 მან., ნასადილევს სწავლე-
ბით კი 10 მან. (4—2)

გ. ნიკოლოზის-მე იოსელი-
ანი იღებს თვისს ჰანსიონში
ყმაწვილებს პირობით მოსამზა-
დებლად სხვა-და-სხვა სასწავლე-
ბლებში. ადრესი: მინაილოვის
ქუჩა № 81. (5—4)

ვამდევე დღიურად და თვეობით
იაფათ მებლიროვან ოთანებს,
სასელებად

„ლივადია“

ვოლოვინის პროსპექტზედ.
(20—13)

მალაზია

სალიანის თევსეულისა

უცხადებს საზოგადოებას, რომ მან
ახლად მიიღო სალიანში მარტში დაჭე-
რილი თევსეული საგანგებოდ მომზადე-
ბული და ისეილება წვრილად და ზარ-
ტიითაც. აქვე ისეილება ყოველ დღე მო-
სარმული თევსეული. მალაზია იმეოფება
თამაშოვის ქარავსლის ქვეშ. (12—5)

ბოლგარულ-ინგლისური გუთანი გო-
ნარდისა მსურველთ შეუძლიანთ გამო-
იწერონ თ. ა. კაპინოვისაგან, რა-
მელიც არის აგენტი ბ. გოვარდისა.

ჭანტარა ჰეპინოვისა არის ტვილი-
სის ქალაქში, ანწრუნის სახლში, დოგო-
რის ქუჩაში. (6—6)

ახალი მართული
პარაბალინი
ისეილება ტვილისში: შავერდოვის
და გრიჭოვის წიგნების მაღაზიაში;
მუთისში: მურადოვის და ჭილაძის
წიგნების მაღაზიაში.
ფასი უღიანის ერთი მანეთი.

ღიბეკლა და ისეილება
ქურეშ
მართული უვილის
მოთხოვა,
მეთოთხმეტე ნაწილი.
მსურველთ შეუძლიანთ მოითხო-
ვონ ზარველის ნაწილიდან ვიდრე უკა-
ნასკენელ ნაწილამდის მელიქიშვილის
სტამბაში, ბატონ ნიკო პობალაძე-
თან.

მართველ მაღაზიისაგან ნათარზანი
მოთხოვანი
წიგნი მეორე.
ისეილება ტვილისში: შავერდო-
თან, ჩარკიანთან და მრიჭოვის
წიგნის მაღაზიაში (ბალის პირ-დ-პირ).
მუთისში: ჭილაძის და ნიკოლა-
ძის მაღაზიაში.
გორში: მ. ტერესელიძესთან.

ღიბეკლა და ისეილება ბრ. ჩარ-
კიანის ქართული წიგნის მაღაზია-
ში
მამულის
საერთო მფლობელობაზე
თხზულება
ანტონ შურცელაძისა
გამოცემული
ზაქარ ჰიჭინაძისაგან.
ფასი თითო წიგნისა ერთი აბაზი

ღიბეკლა, განაწილება და ისეილება
თფილისის წიგნის მაღაზიაში
იზამ-არაკანი
კრილოვისაგან და სიბრძნე-სიკრულ-
გან გალექილი თ. რ. კრისთვის.

ისეილება
თფილისის წიგნის მაღაზიაში ახლო-
გამოსული რუსულს ენაზე წიგნი.
Грузинскія крестьянскія грамоты,
крѣпостные и судебные акты, гра-
моты и письма грузинских и пер-
сидских царственных особъ. (Ma-
териалы для истории древней гру-
zin).
сост. Д. П. Пурцеладзе.
მუთისში ისეილება ჭილაძის
მაღაზიაში.
ფასი ერთი მანეთი

ბამცია
საკვებავ ხორაგულებათა, რომელნიც
იყიდეიან თფილისის ბაზრებში, დაჭ-
ნებში და დატარებთ 16 იგლისადა
1 აგვისტომდის.
ბამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილით
პირველის ხარისხის—1 გირ. 5
მეორის „ —1 გირ. 3 1/2
მესამის „ —1 გირ. —
იმვე ფქვილ. თორნეში ბამომცხვარი
პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 1/2
მეორის „ —1 გირ. 4
ჭვარის-მამის პური:
პირველ ხარის. ლავაში 1 გირ. 6
მეორის „ —1 გირ. 5
მესამის „ —1 გირ. 4 1/2
ძროხის ხორცი:
პირველის ხარისხის —1 გირ. 9
მეორის „ —1 გირ. 7
სუკი — —1 გირ. 15
სხვრის ხორცი —1 გირ. 10
ლორის ხორცი:
პირველი ხარისხის —1 გირ. —
მეორის „ —1 გირ. —

გამოვიდა ცალკე წიგნათ

სამ შობლო!

ისეილება შავარდოვის სააგანოში.

ფასი 60 კაპ. (20—9)

ვიგლიოზრავიული განსხვადება.

ბუნების ძარი, ანუ ყრმათათვის საკითხავი წიგნი უმცროსს კლასში
სახმარებელი, შედგენილი ი. გოგუბაშვილისაგან, ღიბეკლა მეოთხე
შეცვლილი გამოცემა და ისეილება გრიჭოვის წიგნის მაღაზიაში, გუ-
კის სიღის ყურთან. ფასი თხუთმეტი შაური. სასწავლებლებს და კერძო
პირებს, რომელნიც იყიდიან ხალდს ფულზედ ერთად თხუთმეტს კგზე-
მღიანისა, ანუ მომეტეულსა, დათმობა კგზემღიანის თათსმეტ შაურად;
ვინც ოც-და-ათს კგზემღიანის იყიდის, წიგნი მიეცემა ცამეტ შაურად.
უღისათვის უნდა დაემატოს სამი შაური.

პარტა საპარტოვლონი, მეორე შეცვებული გამოცემა; ისეილება
იმვე მაღაზიაში, ფასი სამი აბაზი; ვინც ათს კგზემღიანის იყიდის, კარტა
მიეცემა თერთმეტ შაურად, ოცი კგზემღიანის მიეცემა—ათს შაურად.